

**ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ
ΙΣΤΟΡΙΑ Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ
ΓΕΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ**

ΟΜΑΔΑ ΠΡΩΤΗ

ΘΕΜΑ Α.1

ΕΣΣΔ : βλ. σχολ. βιβλίο, σελ. 96 : «Στη μητρόπολη ... τέτοια ευκαιρία».

Συνέδριο Ειρήνης της Βιέννης: βλ. σχολ. βιβλίο, σελ. 9 «Οι τέσσερις... ειρήνης (1815)»

Ιμπεριαλισμός: βλ. σχολ. βιβλίο, σελ. 53-54 «Ονομάστηκε η πολιτική... εθνικισμό»

ΘΕΜΑ Α2

α. Σ

β. Σ

γ. Σ

δ. Λ

ε. Λ

ΘΕΜΑ Β1

Βλ. σχολ. βιβλίο σελ. 80-81 «Τελείωσε ο Α΄ Παγκόσμιος πόλεμος... Οθωμανικής Αυτοκρατορίας»

ΘΕΜΑ Β2

Βλ. σχολ. βιβλίο σελ. 60 «Εκσυγχρονισμός αυτή την εποχή... εθνική πολιτική»

ΘΕΜΑ Γ1

Βλ. σχολ. βιβλίο, σελ.89-90 : «Από το θέρους ακόμη του 1918 ... Τούρκοι αξιωματικοί».

Στοιχεία από την πηγή :

Αρχικά, σημαντικές επιθέσεις δέχτηκε ο Βενιζέλος για τη στάση που κράτησε στο ζήτημα του Πόντου, εξυπηρετώντας τη γενικότερη πολιτική της κυβέρνησης. Από το καλοκαίρι του 1918 διάφορες οργανώσεις των Ελλήνων του Πόντου, προωθούσαν αίτημα για την ίδρυση ανεξάρτητου ποντιακού ή ποντο-αρμενικού κράτους, αίτημα που υποβλήθηκε και στο Συνέδριο Ειρήνης στο Παρίσι. Ο Βενιζέλος θεωρούσε την ίδρυση ενός τέτοιου κράτους αδύνατη. Έκρινε ότι η αποδοχή από την Ελλάδα αυτού του αιτήματος των Ελλήνων του Πόντου θα εξασθενούσε τα αιτήματα της Ελλάδας σε περιοχές γειτονικές σε αυτή.

Παράλληλα, ήταν υπέρ ενός ποντο-αρμενικού κράτους, το οποίο φαινόταν λιγότερο ουτοπικό από ένα ποντιακό κράτος και είχε την υποστήριξη τόσο του Πατριαρχείου της Κωνσταντινουπόλεως όσο και του Αρμενικού Πατριαρχείου.

Οι Έλληνες του Πόντου, ενισχυμένοι αριθμητικά μετά την αθρόα έλευση προσφύγων Ποντίων από τη Νότια Ρωσία τους πρώτους μήνες του 1919, επέμεναν στη δημιουργία ανεξάρτητου κράτους. Αντίθετα, ο μητροπολίτης Χρύσανθος ευνοούσε τη συμβιβαστική λύση ενός ποντο - αρμενικού κράτους και προσανατολίζονταν στη δημιουργία ποντιακού στρατού με στόχο την ανεξαρτησία του Πόντου. Τέλος, προκρίθηκε η δημιουργία Ποντοαρμενικής Ομοσπονδίας τον Ιανουάριο του 1920, αλλά η ομοσπονδία, απροστάτευτη

από τους Συμμάχους και χωρίς δικό της οργανωμένο στρατό, έπεσε θύμα του εθνικού κινήματος των Τούρκων που οργάνωσαν ο Μουσταφά Κεμάλ και άλλοι Τούρκοι αξιωματικοί.

ΘΕΜΑ Γ2

Βλ. σχολ. βιβλίο σελ. 104, «Η εκδήλωση και οι συνέπειες της κρίσης (1929-1932), 1η παράγραφος έως ...μόνο στη Γερμανία».

Στοιχεία από την πηγή :

Αρχικά, σε κοινωνικό επίπεδο οι συνέπειες της κρίσης υπήρξαν δραματικές. Με βάση τα στοιχεία της παραπάνω πηγής , όλες οι κοινωνικές τάξεις αγρότες, αστοί, έμποροι επηρεάστηκαν βαθύτατα. Οι αγρότες κυρίως στις «σιτοπαραγωγικές» χώρες της Ανατολικής Ευρώπης αντιμετώπισαν προβλήματα με την πτώση των πωλήσεων των προϊόντων τους, οι καλλιέργειες μειώνονται αισθητά ως εκ τούτου τα αγροτικά χέρια είναι λιγότερα και οι μεγάλοι γαιοκτήμονες πτωχεύουν.

Ταυτόχρονα, η οικονομική κρίση έπληξε το εμπόριο και τη βιομηχανία, λόγω της μείωσης των μισθών, αλλά και επειδή περιορίστηκε το ωράριο εργασίας και η ανεργία κάλπασε. Θύματα θεωρήθηκαν συχνά οι μετανάστες σε χώρες όπως η Γαλλία, οι οποίοι μάλιστα θεωρούνταν από τους ντόπιους υπαίτιοι της ανεργίας και της διάδοσης επαναστατικών ιδεών.

Δημιουργούσαν προβλήματα και στις μεσαίες τάξεις, καθώς οι υποτιμήσεις των νομισμάτων, το κλείσιμο των επιχειρήσεων και η κάμψη του εμπορίου λιανικών πωλήσεων, καθώς οι μικρέμποροι και οι μικροτεχνίτες επηρεάζονταν δραματικά από τις επιλογές των μεγάλων επιχειρηματιών.

Τέλος, τα μέτρα για την αναχαίτιση του πληθωρισμού επηρέαζαν τους δημοσίους υπαλλήλους, επομένως και όλες τις κοινωνικές τάξεις.